

en saadan Lov, der kan være vedtaget under andre Forhold end dem, der finde Sted i det paagældende Nar. Jeg ser aldeles ikke det Nødvendige, i at faae en saadan Lov, og jeg skulde ønske, at Regjeringen ikke vilde indlade sig derpaa, ialfald ikke førend man ganske anderledes klart kan se ind i hele Sagen, og dette er jo ogsaa for Diebliffet den høiærede Ministers Standpunkt. Jeg vil iøvrigt, i Anledning af, hvad der er fremkommet, endnu bemærke, at man ikke maa misforstaa min Udtalelse, som om jeg ønskede, at denne Sag skulde overleveres til det sjællandske Jernbaneselskab. Dette var jeg absolut imod, dengang der var virkelig Strid derom heri Thinget, og jeg ser heller ikke, at der i den senere Tid er passeret Noget, som kunde give mig særlig Anledning til at ønske, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde udvide sin Myndighed ogsaa dertil. Jeg skal bemærke, at jeg er meget vel tilfreds med Driften, saaledes som den nu er; den er efter min Mening gaaet langt heldigere, end Mange havde troet, og jeg er overbevist om, at Udførelse, som have været principielle Modstandere af Statsdriften, ere bleve vundne for denne Driftsmaade netop ved den Fremgangsmaade, som Administrationen har brugt. Man har sagt, at den er kostbar. Hvor kostbar den er i Sammenligning med Driften af andre Baner, veed jeg ikke, og det vil maasse heller ikke være saa let at komme tilbunds heri, thi naar en saadan Sag er halv offentlig og halv privat, kan der være mange Emaaagrements, som ved forskellige Leiligheder kunne tilflyde, men som derimod ikke saa let kunne komme til Anvendelse, naar Talen er om en Sag, der saaledes direkte skal behandles i Rigsdagen. Jeg veed godt, at der heri Landet er Jernbaner, som nok paa en Maade kunne tages frem her paa Grund af den Statsgaranti, der er ydet dem, men dette er der ikke nogen saadan Nødvendighed for, og jeg siger derfor, at vi kunne ganske anderledes se tilbunds i, hvad Administrationen koster, naar det er en ren Statsbane, end naar det er et Aktieselskab, som vælger en Bestyrelse, der driver Verket, medens Staten dog alligevel har Interesse deri, hvilken Interesse dog

ikke nødvendigen kræver en Indgriben hvert Nar eller en saadan Tilbundsgaan i Enkelt- hederne med Hensyn til Administrationen. Det er altsaa vistnok meget vanskeligt at anstille en grundig Betragtning af eller Sammenligning mellem, hvorvidt denne Drift virkelig er dyrere end f. Ex. det sjællandske Jernbaneselskabs Drift. Jeg hører til dem, som principmæssig være imod Statsdriften, og jeg mener ogsaa, at det er for tidligt at lukke sig Afgangen til, uden at gjøre altfor store Forandringer, at kunne komme bort derfra; men jeg finder, at Regjeringen handler klogt i, at den søger at vinde Tid til større Erfaring, førend den tager en endelig Beslutning. Jeg vil derfor som sagt stemme for Loven; men jeg kan slet ikke sige, at jeg af det, der er fremkommet, i mindste Maade er bleven omvendt fra min Betragtning af Regjeringens almindelige Udtalelser i Motiverne. Jeg ønsker altsaa, at Loven vedtages usforandret som den er; kun vil jeg sige, at skulde der af det Hensyn, som det ærede Medlem for Belle Alms 2den Valgkreds (Berg) udtalte, endelig gjøres en Forandring, saa finder jeg, at det Naturligste maatte være, at man satte 1874 istedetfor 1877, men jeg anbefaler ikke denne Forandring.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1.

Formanden: Siden vi gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, skal jeg meddele Udfaldet af det foretagne Omvalg. Der var afgivet 78 Stemmesedler, men deraf vare 2 blanke, og det afgjørende Flertal var saaledes 39. Valgt er: Leth med 39 Stemmer. Derefter havde Albertsen 36 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til